

LỜI ĐỘNG VIÊN

Một ngày nọ, có một cậu bé chạy nhanh về nhà sau khi tan trường...Cậu đến bên mẹ, tay cầm một bao thư và nói: -Mẹ ơi...! Thầy giáo đưa cho con và dặn là chỉ có mẹ mới đọc được... -Mẹ ơi...! Mẹ đọc cho con nghe, Thầy đã viết gì vậy...?

Bà mẹ mở thư ra, nhìn qua một lượt, tay run run, mắt rưng rưng hai giọt lệ, rồi đọc to cho con nghe cùng. “Con trai bà là một thiên tài! Trường học này quá nhỏ bé và không có giáo viên nào thật giỏi để dạy học và đào tạo cho cháu! Xin hãy để cháu tự học ở nhà! Cảm ơn thật nhiều...!”

Đọc cho con nghe xong, bà mẹ bật khóc nức nở. Sau đó, mẹ đã nuôi và dạy dỗ cho con trai đến khi bà bệnh và qua đời. Cậu bé đó chính là Thomas Edison!

Rất nhiều năm sau, khi mẹ mất, Thomas Edison trở thành một trong những nhà phát minh vĩ đại nhất của Thế giới và cả Thế kỷ. Một hôm, nhân lúc rảnh rỗi công việc nghiên cứu, ông ngồi xem lại những đồ vật trong gia đình lúc còn ấu thơ. Đột nhiên ông nhìn thấy bao thư xếp của Thầy giáo gửi cho mẹ.

Ông bèn mở ra xem... “Con Bà bị chậm phát triển trí tuệ. Chúng tôi không thể dạy và để cháu học ở trường được nữa. Cháu bị đuổi học kể từ ngày hôm nay.”

Xem xong, Edison lặng người và bật khóc nức nở như một đứa trẻ một hồi lâu. Sau đó, ông viết vào nhật ký: “Thomas Edison là một đứa trẻ đần độn, nghịch ngợm. Rất may mắn có một người Mẹ nhân từ, có tấm lòng thương con thật bao la và là một Anh Hùng nên nó đã trở thành thiên tài của Thế kỷ...!” Người mẹ năm xưa đã làm đúng.

Một lời động viên đúng lúc có thể thay đổi số phận một con người.

Sưu tầm